

HẸN HÒ

(cùng người tình phương trời xa)

«Em ở phương này mà hồn bị chàng giữ
thì tâm trí còn đâu để viết được lời tình tự mến yêu,
ngoài những giọng nguyệt ngoạch cuồng ngông?»

Thôi thì,

Đêm nay em sẽ lướt gió cõi mây, tìm đến chàng tình tự.
Cửa phòng vẫn hãy mở đón chờ em.
«Áo dạ hành» chắc ướt đẫm tuyết sương,
Chàng hãy đốt sẵn lửa lòng cho em sưởi ấm.
Cuộc hành trình vượt nửa địa cầu xa thẳm
Em hẳn đã rời mệt mỏi lắm chàng ơi!
Hãy soạn cho em chỗ nghỉ tạm đêm dài,
Và vòng tay nồng ấm của chàng thế thay chăn gối...

Rồi em sẽ ở lại cùng chàng trọn tối,
Ta yêu nhau đêm này... để tưởng nhớ ngàn năm.

Huynh Dung